

Індивідуальна податкова консультація

Державна податкова служба України розглянула звернення щодо порядку заповнення податкової накладної та, керуючись статтею 52 глави 3 розділу II Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Як викладено у зверненні, платник (далі – замовник) у рамках здійснення своєї господарської діяльності укладає договори з підрядними організаціями на виконання робіт / надання послуг. У процесі виконання робіт / надання послуг підрядниками встановлюється різне обладнання та комплектуючі системи, детальний перелік яких зазначається в специфікаціях до цих договорів. При цьому використання будь-яких товарно-матеріальних цінностей не призводить до окремого їх продажу поза укладеними договорами, вартість матеріалів включається у вартість виконаних робіт, які оплачує замовник.

Враховуючи вищевикладене, замовник просить надати індивідуальну податкову консультацію з питань щодо:

1) порядку заповнення графи 2 податкової накладної, складеної підрядником у разі здійснення операції з виконання робіт / надання послуг з використанням товарно-матеріальних цінностей у зазначеному у зверненні випадку;

2) ступеня деталізації використаних товарно-матеріальних цінностей, яка має бути застосована при складанні податкової накладної за результатами операції з виконання робіт / надання послуг.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 розділу I ПКУ).

Відповідно до пункту 5.3 статті 5 розділу I ПКУ інші терміни, що застосовуються у ПКУ і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами.

Відносини підряду регулюються нормами Цивільного кодексу України (далі - ЦКУ).

Так, відповідно до частини першої статті 837 ЦКУ за договором підряду одна сторона (підрядник) зобов'язується на свій ризик виконати певну роботу за завданням другої сторони (замовника), а замовник зобов'язується прийняти та оплатити виконану роботу.

Частиною другою статті 3 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі - Закон № 996) передбачено, що податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Правила складання податкової накладної (у тому числі заповнення її обов'язкових реквізитів) регулюються статтею 201 розділу V ПКУ та регламентуються Порядком заповнення податкової накладної, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267.

Перелік обов'язкових реквізитів, які зазначаються у податковій накладній, визначено у підпунктах «а» - «й» пункту 201.1 статті 201 розділу V ПКУ, зокрема такими реквізитами є:

опис (номенклатура) товарів/послуг та їх кількість, обсяг (реквізит має відповідати формулюванню у первинних документах, якими супроводжується постачання таких товарів/послуг);

код товару згідно з УКТ ЗЕД, для послуг - код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг (далі - ДКПП); платники податків, крім випадків постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, мають право зазначати код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з ДКПП неповністю, але не менше ніж чотири перших цифри відповідного коду.

Статтею 1 Закону № 996 визначено, що первинний документ - це документ, який містить відомості про господарську операцію та підтвердження її здійснення.

Відповідно до статті 9 Закону № 996 підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи.

Одночасно первинні документи повинні відповідати умовам цивільно-правової угоди, у межах якого здійснюється господарська операція.

Враховуючи викладене, якщо договір підряду укладений на виконання робіт / надання послуг і за його умовами підрядник товарно-матеріальні цінності не постачає окремо, а використовує у процесі виконання робіт/ надання послуг, то при складанні податкової накладної платник ПДВ повинен у графі 2 податкової накладної зазначити безпосередньо опис робіт/послуг у межах договору підряду у відповідності з первинними документами, якими супроводжується така операція, а у графі 3.3 податкової накладної вказати код послуги згідно з ДКПП, за яким класифікується така послуга.

Якщо договір підряду передбачає як постачання товарів, так і надання робіт/послуг, то у податковій накладній у графі 2 окремими позиціями вказується окремо опис (номенклатура) товарів, що постачається, та окремо робіт/послуг підряду у відповідності з первинними документами, якими супроводжується така операція, а у графах 3.1 і 3.3 податкової накладної вказується код товару згідно з УКТ ЗЕД і код послуги згідно з ДКПП, за яким класифікуються такі роботи/послуги.

Пунктом 44.1 статті 44 глави 1 розділу II ПКУ визначено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством. Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим пункту 44.1 статті 44 глави 1 розділу II ПКУ.

Згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані ПКУ.

Для забезпечення правильності ведення податкового обліку та уникнення непорозумінь при реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних платникам податків при складанні податкових накладних необхідно чітко дотримуватись правил ведення бухгалтерського обліку та норм чинного законодавства з питань оподаткування.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (пункт 52.2 статті 52 глави 3 розділу II ПКУ).